

Men selv det tør hr. Holger K. Nielsen åbenbart ikke overlade til den danske befolkning at tage stilling til.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Vi er jo lige her i den uenighed, der er om det nationale kompromis, hvor det for Det Radikale Venstre og for Socialdemokratiet udelukkende er en metode til at få ændret, til at få ophævet forbeholdene.

For os var det afgørende, at der blev tale om en ny og offensiv dansk europapolitik. Det er den, som vi har efterlyst siden 1993, og derfor kan man ikke nøjes med en konstatering som den, der blev læst op før. Vi ønskede, at der skulle være en klar offensiv formulering på, at man ville arbejde aktivt for det, at man ville stå fast på det.

Det er jo den usikkerhed, der er kommet gennem udtalelser fra ledende regeringsmedlemmer, der for os og for mange i befolkningen må give usikkerhed på, om regeringen virkelig mener det her.

Når en finansminister siger, at vi i virkeligheden bør være medlem af ØMU'en, når en økonomiminister siger det samme, hvordan kan man så overhovedet have tillid til, at regeringen vil arbejde aktivt for, at vi skal stå uden for ØMU'en? Når man får forblommede meldinger om forsvarssamarbejdet, om Vestunionen, fra statsministeren, hvordan kan befolkningen så få tryghed for, at regeringen virkelig vil arbejde for de her ting?

Det var derfor, vi ønskede krystalklare formuleringer på, at man aktivt vil arbejde for, at undtagelserne skal fastholdes. Det kunne vi ikke få, og dér er så uenigheden. Og så synes jeg, vi må konstatere: O.k., dér er vi uenige. Men vores fortolkning er, at regeringen ikke på noget tidspunkt har villet arbejde for den nye og langsigtede danske europapolitik, der var grundlaget for folkeafstemningen den 18. maj 1993.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det nævnes gang på gang og nu senest også af hr. Ove Fich, at de danske forbehold jo ikke er til diskussion på regeringskonferencen, og derfor var det også noget pjat, at SF overhovedet involverede sig med at kræve nogle formuleringer i det danske oplæg om de danske forbehold.

Men nu er det vel meningen ved sådan en forespørgsel, at vi skal diskutere noget substans

og noget indhold og ikke bare noget retorik, og jeg vil gerne spørge hr. Ove Fich:

Vi siger, at vi har et forbehold imod dansk deltagelse i fælles forsvarssamarbejde, vi siger, at vi ikke er medlemmer af Vestunionen, så der ligger ikke noget problem for Danmark, vi deltager ikke i det fælles forsvarssamarbejde, der eventuelt måtte komme.

Nu sidder man så i EU og diskuterer under regeringskonferencen en model, hvor EU skal kunne bede Vestunionen om at udføre fælles aktioner for EU, en model, der indebærer, at Danmark som et land, der ønsker at stå uden for et fælles forsvarssamarbejde, skal forpligtes både politisk og finansielt af den fælles aktion.

Selv om vi altså vælger at stå uden for den fælles aktion, skal vi bakke den op politisk, og vi skal også være med til at støtte den finansielt.

Mener hr. Ove Fich og Socialdemokratiet ikke, at det rører ved et af de danske forbehold? Mener hr. Ove Fich, at dermed er det lysende klart for alle i Danmark, at vi stadig væk er uden for enhver form for fælles forsvarssamarbejde i EU, selv om vi altså både politisk og finansielt bliver forpligtet til at medvirke?

Og vil Socialdemokratiet i medfør af den klarhed, som hr. Ove Fich måske mener der er på området, klart meddele Folketinget, at regeringens og Socialdemokratiets politik er at modarbejde en sådan model ved regeringskonferencen, så vi altså ikke ser et slutresultat, der på den måde kan forpligte Danmark, når Danmark ikke ønsker at være med i et fælles forsvarssamarbejde?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Elisabeth Arnold anklagede SF for at lytte for meget til mig og andre unionsmodstandere. Jeg vil da sige, at jeg håber, at fru Elisabeth Arnold får ret i den påstand. Vi har i hvert fald rakt hånden frem til SF og ønsker et samarbejde med SF, det skal der ikke herske nogen tvivl om.

Så påstår fru Elisabeth Arnold, at jeg betjener mig af retorik, for eksempel når vi snakker om politisamarbejde som dansk undtagelse, og hr. Ove Fich påstår ligefrem, at de fire danske undtagelser slet ikke er til forhandling på regeringskonferencen. Det er en ejendommelig påstand, som jeg har hørt hr. Ove Fich gentage efterhånden utallige gange. Det bliver den jo ikke mere rigtig af.

Udenrigsministeriet har udsendt en redegørelse for de forskellige landes positioner på